

Accesul public la documente 2018

Raportul anual al
Parlamentului European

Unitatea pentru transparență

Direcția Generală Președinție

Parlamentul European

martie 2019

PE 636.534/BUR/ANN.

CUVÂNT ÎNAINTE

Parlamentul, Consiliul și Comisia aplică, de la 3 decembrie 2001, Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele pe care le dețin.

În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din acest regulament: „Fiecare instituție publică un raport anual privind anul anterior, în care se menționează numărul de respingeri ale cererilor de acces la documente și motivele acestora, precum și numărul de documente sensibile neînscrise în registru”.

În conformitate cu articolul 116 alineatul (6) din Regulamentul de procedură, Biroul Parlamentului adoptă raportul anual prevăzut la articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

REFERITOR LA METODOLOGIE

Raportul anual al Parlamentului pe 2018 este elaborat conform următoarei metodologii:

- datele privind documentele consultate și solicitate se referă doar la documentele specificate;
- cererile pentru volume foarte mari sau nespecificate de documente, pe care instituția nu le-a putut identifica, nu sunt reflectate în cifrele privind documentele solicitate;
- datele privind solicitările de acces la documente țin cont de două tipuri de cereri, pentru documente specificate și pentru un număr nespecificat de documente;
- deciziile de acces parțial sunt considerate un răspuns pozitiv;
- cererile de confirmare se pot referi fie la decizii inițiale de refuzare a accesului, fie la decizii inițiale de a acorda un acces parțial;
- data înregistrării cererii inițiale este cea care determină anul cererii de confirmare corespunzătoare.

CUPRINS

<i>Rezumat</i>	4
<i>CAPITOLUL I Cereri de acces la documente în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 in 2018</i>	5
A) Registrul public al documentelor Parlamentului	5
B) Documentele consultate și solicitate	6
B.1) Documentele consultate direct.....	6
B.2) Documente solicitate prin intermediul formularului de cerere online sau prin email 7	
C) Date privind solicitările	8
D) Profilurile solicitanților	11
<i>CAPITOLUL II Tendințe și chestiuni specifice</i>	13
A) Cereri privind documentele pe coloane discutate în cadrul reuniunilor aferente trilogurilor.....	13
B) Cereri privind notele în atenția Biroului Parlamentului European	14
C) Cooperarea interinstituțională	14
<i>CAPITOLUL III Plângerile înaintate Ombudsmanului European și procedurile judiciare</i>	15
A) Ombudsmanul	15
A.1) Plângeri închise în 2018.....	15
A.2) Plângeri deschise în 2018.....	15
B) Controlul jurisdicțional.....	16
B.1) Cauze noi.....	16
B.2) Hotărâri pronunțate de tribunal în 2018	16
<i>Observații finale</i>	18

Raportul anual al Parlamentului European referitor la accesul public la documente - 2018 (articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001)

Rezumat

Date statistice

- La 31 decembrie 2018, baza de date a registrului conținea 748 100 de referințe, față de 683 846 la sfârșitul anului trecut.
- În 2018, utilizatorii site-ului cu registrul public al Parlamentului au consultat direct prin intermediul registrului 76 270 de documente. În aceeași perioadă, Parlamentul a primit, prin intermediul formularului de cerere online sau prin e-mail, 498 de cereri referitoare la 591 de documente specificate, o creștere de 10 % a numărului de cereri față de 2017.
- Din cele 498 de cereri, 113 au vizat documente nedivulgate anterior publicului.
- Rata globală de răspuns pozitiv a depășit 96% în 2018.
- Parlamentul a refuzat accesul în 17 cazuri, în general pentru cereri care se refereau la documente ale Biroului Parlamentului European.

Tendențe

- Solicitanții au manifestat un viu interes pentru documentele legate de negocierile din cadrul trilogului în procedurile legislative, de activitatea organelor de conducere ale Parlamentului și, în special, de acțiunile întreprinse de Birou în conexiune cu finanțarea partidelor și fundațiilor politice și cheltuielile deputaților.
- Înregistrându-se nouă cereri de confirmare pe parcursul anului, rata cererilor de confirmare a scăzut ușor comparativ cu 2017.

CAPITOLUL I

Cereri de acces la documente în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 în 2018

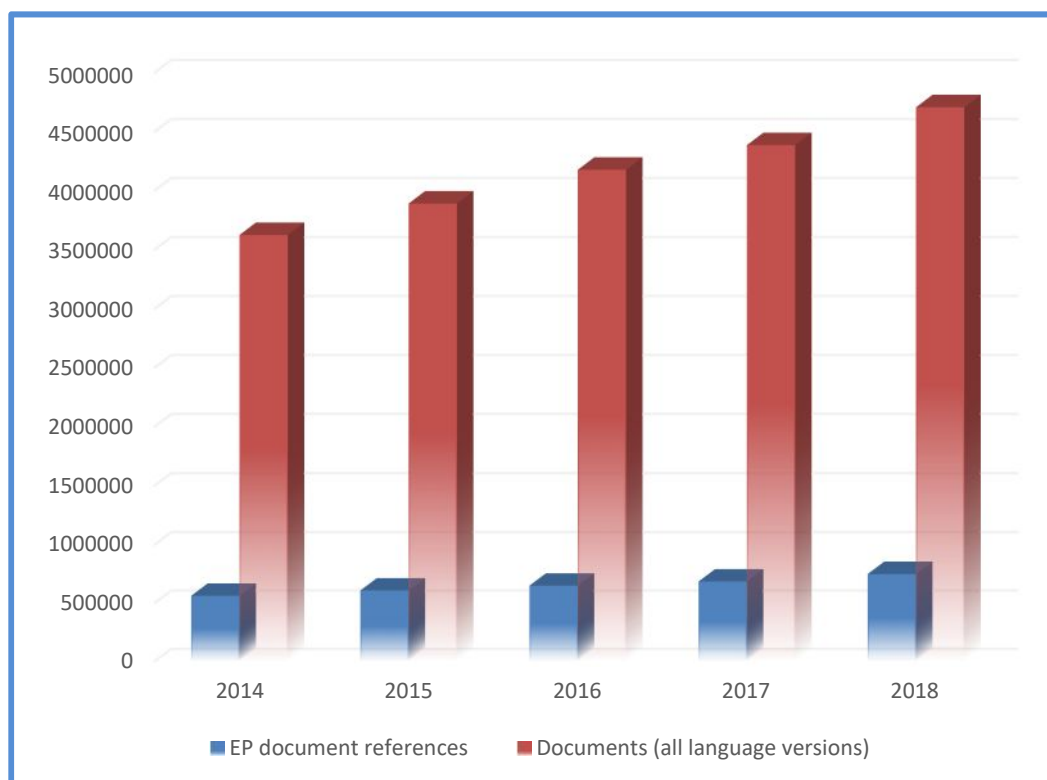
Cifrele și statisticile discutate în prezenta secțiune permit identificarea tendințelor în domeniul accesului public la documente. De asemenea, ele oferă publicului o imagine de ansamblu asupra punerii în aplicare de către Parlament a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.

A) Registrul public al documentelor Parlamentului

Registrul public al documentelor Parlamentului colectează referințe la documente direct accesibile, în cea mai mare parte la documente legislative și, acolo unde este posibil, la alte categorii de documente. Registrul a fost înființat în 2002, pentru a îmbunătăți în continuare transparența și pentru a facilita accesul public la documentele instituției, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Înregistrând o creștere de peste 9% față de anul precedent, până la 31 decembrie 2018, numărul de referințe de documente din baza de date a registrului a ajuns la 748 101 (reprezentând în total 4 704 921 de documente, dacă se ține seama de diversele versiuni lingvistice). Niciun document sensibil în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu a fost înregistrat în registrul public.

(Fig. 1) Evoluția registrului public al documentelor Parlamentului

B) Documentele consultate și solicitate¹

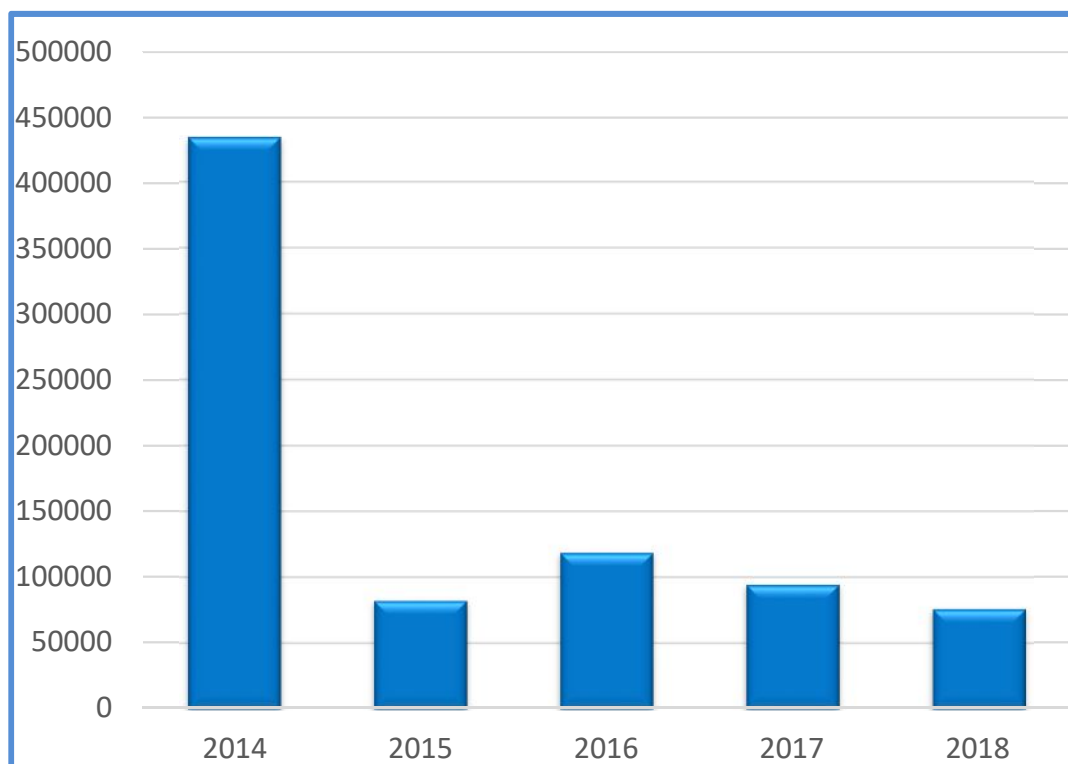
Practic toate documentele din registrul public al documentelor al Parlamentului pot fi descărcate direct prin intermediul site-ului menționat, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, care prevede că instituțiile trebuie să pună documentele la dispoziția directă a publicului în cea mai mare măsură posibilă. Documentele care nu pot fi consultate direct pot fi puse la dispoziție în urma unei cereri transmise prin intermediul formularului de cerere online² sau prin e-mail.

B.1) Documentele consultate direct

În 2018, 76 270 de documente au fost consultate direct pe site-ul registrului public al Parlamentului. Trebuie menționat că această cifră nu ține cont de consultările realizate prin intermediul altor platforme conectate la baza de date a registrului, printre care platformele comisiilor parlamentare și site-urile grupurilor de reflecție ale Parlamentului.

Documentele consultate cel mai frecvent urmează modelul anilor anteriori: întrebări cu solicitare de răspuns scris depuse în temeiul articolului 130 din Regulamentul de procedură (19,16%), răspunsuri la întrebări parlamentare (26,23%), rapoarte ale comisiilor (5,99%), precum și documente primite de la Comisia Europeană (3,46%).

(Fig. 2) Numărul documentelor consultate pe site-ul registrului public al documentelor al Parlamentului

¹ Aceste date privesc doar documente specificate.

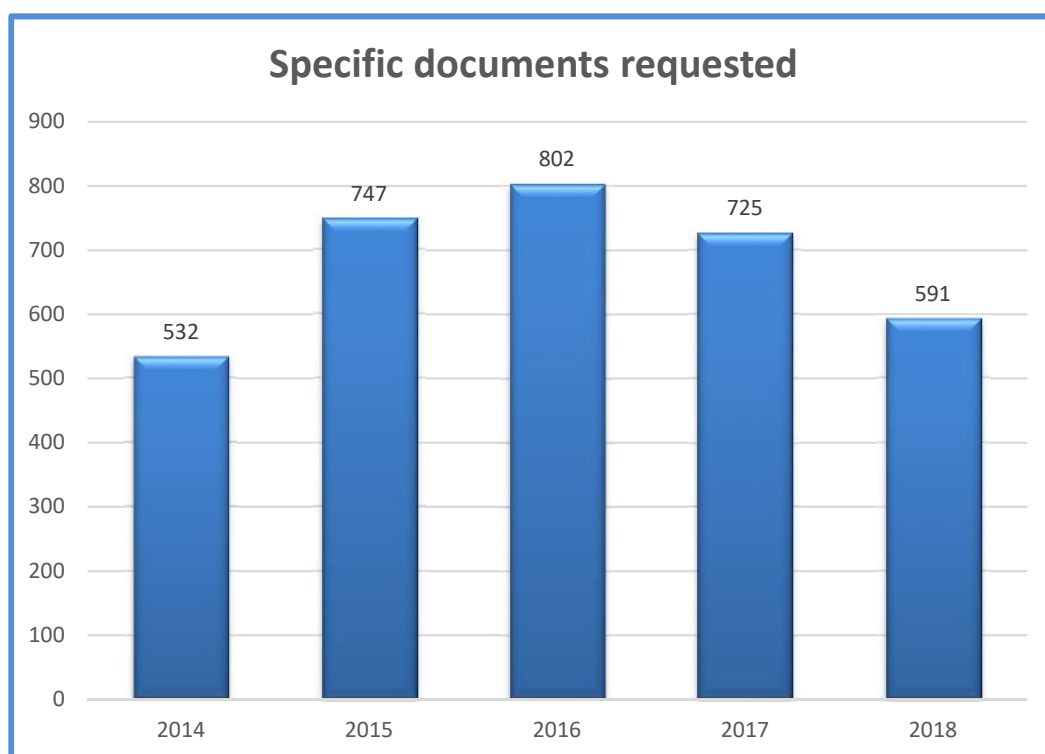
² <https://www.secure.europarl.europa.eu/RegistreWeb/requestdoc/secured/form.htm?language=RO>

B.2) Documente solicitate prin intermediul formularului de cerere online sau prin email

În 2018, i-au fost solicitate Parlamentului 591 de documente specificate prin intermediul formularului de cerere online sau prin email. Cifra prezintă o ușoară scădere față de anul precedent.

Ca și în anii anteriori, acest număr nu ține seama de cererile de acces la un număr nespecificat de documente, cum ar fi cererile depuse pentru accesul la „toate documentele legate de” un anumit subiect, „toate documentele care conțin informații privind” o anumită temă etc. Documentele aferente unor astfel de solicitări nu pot fi cuantificate în scopuri statistice.

(Fig. 3) **Numărul de documente specificate solicitate prin intermediul formularului de cerere online sau prin email**

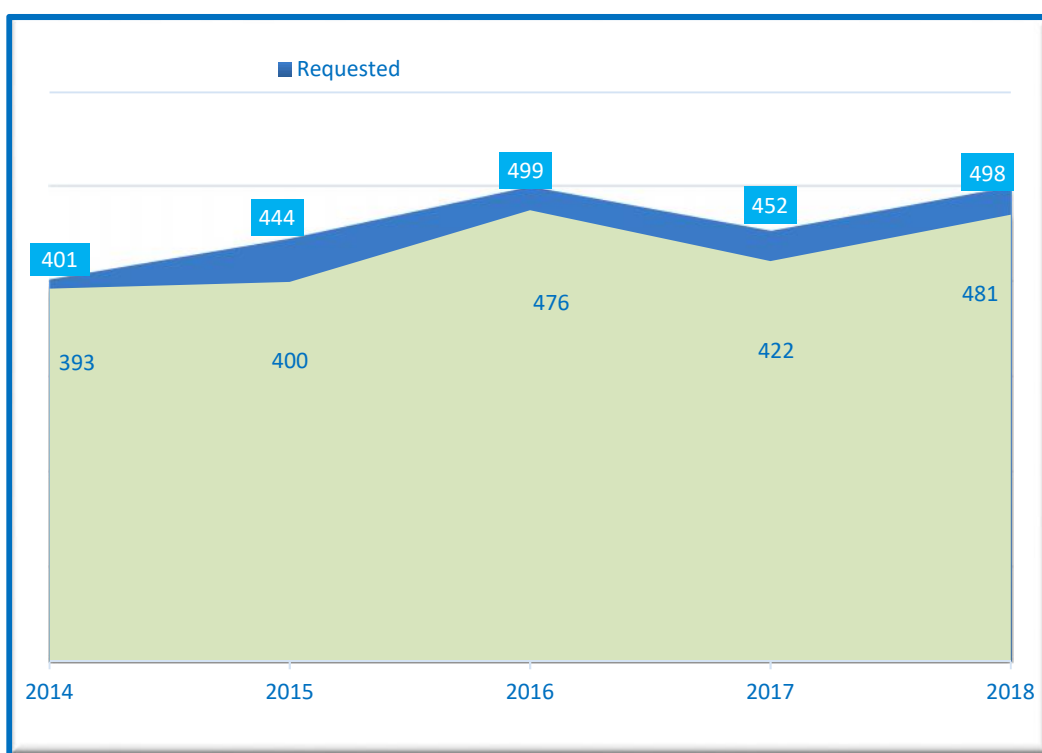
C) Date privind solicitările

În 2018, Parlamentul European a primit 498 de solicitări prin intermediul sistemului de cerere online sau prin email. 399 dintre acestea au vizat documente specifice, iar 99 au vizat un număr nespecificat de documente. Dintre cele 498 de cereri, 22 au implicat consultări interinstituționale în temeiul „Memorandumului de înțelegere”³ (a se vedea capitolul II-C).

Circa 20% dintre toate cererile primite în cursul anului solicitau accesul public fie la „toate documentele legate de” un anumit subiect, fie la „toate documentele care conțin informații privind” o anumită temă. De obicei, prelucrarea acestor cereri poate dura destul de mult.

Dintre cele 498 de cereri primite în 2018, Parlamentul a răspuns pozitiv în 481 de cazuri. Această cifră include 13 cazuri în care accesul la documentele solicitate a fost acordat parțial.

(Fig. 4) **Numărul de cereri și de răspunsuri pozitive**

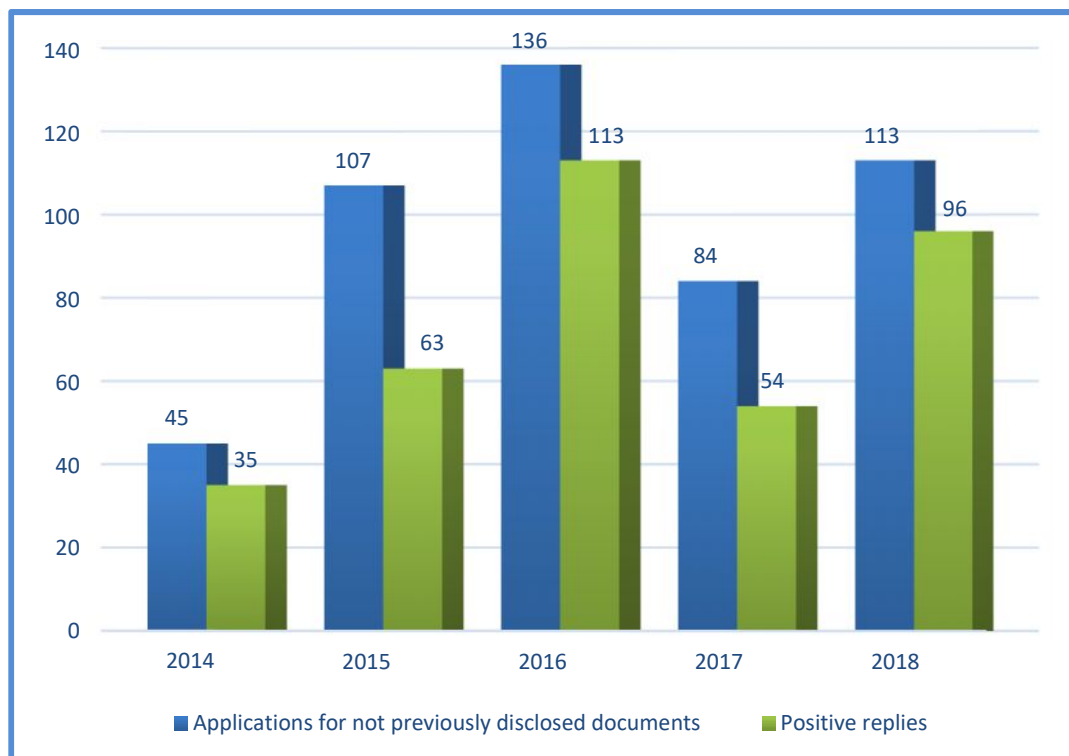
³ Memorandumul de înțelegere dintre serviciile Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei care vizează tratarea rapidă a consultărilor în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.

În plus, 113 dintre cele 498 de cereri au vizat documente ce nu mai fuseseră divulgate publicului.

Majoritatea cererilor de documente nedivulgate anterior au vizat negocierile din cadrul trilogului (43 %), activitatea organelor de conducere (18 %) și documente administrative (14 %), cu un accent special pe finanțarea partidelor și grupurilor politice (11 %).

În 2018, Parlamentul a răspuns pozitiv la 96 de cereri de acces la documente nedivulgate anterior.

(Fig. 5) **Numărul de cereri pentru documente nedivulgate anterior și răspunsuri pozitive**

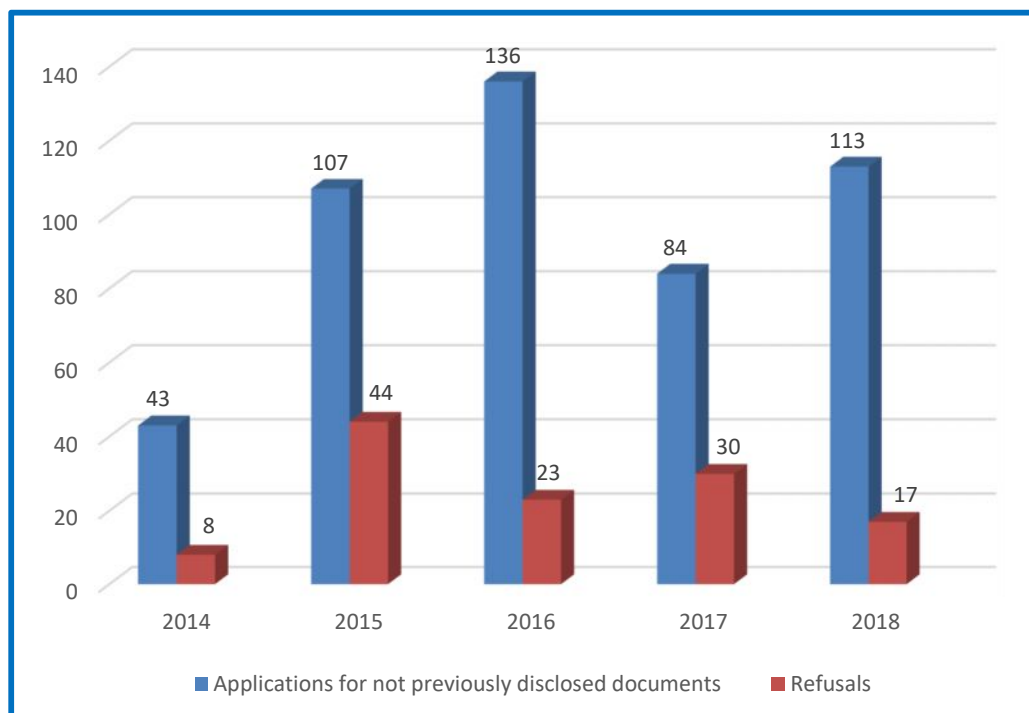
În 2018, Parlamentul a refuzat accesul public în 17 cazuri, printr-o decizie a autorității competente.

Au existat nouă cereri de confirmare⁴. În fiecare caz, Parlamentul și-a confirmat poziția inițială.

În șase dintre cele 17 cazuri de refuz, cererea se referea la documente ale Biroului Parlamentului European. În plus, trei cazuri au vizat oferte sau chestiuni legate de personal tratate de serviciile administrative ale Parlamentului.

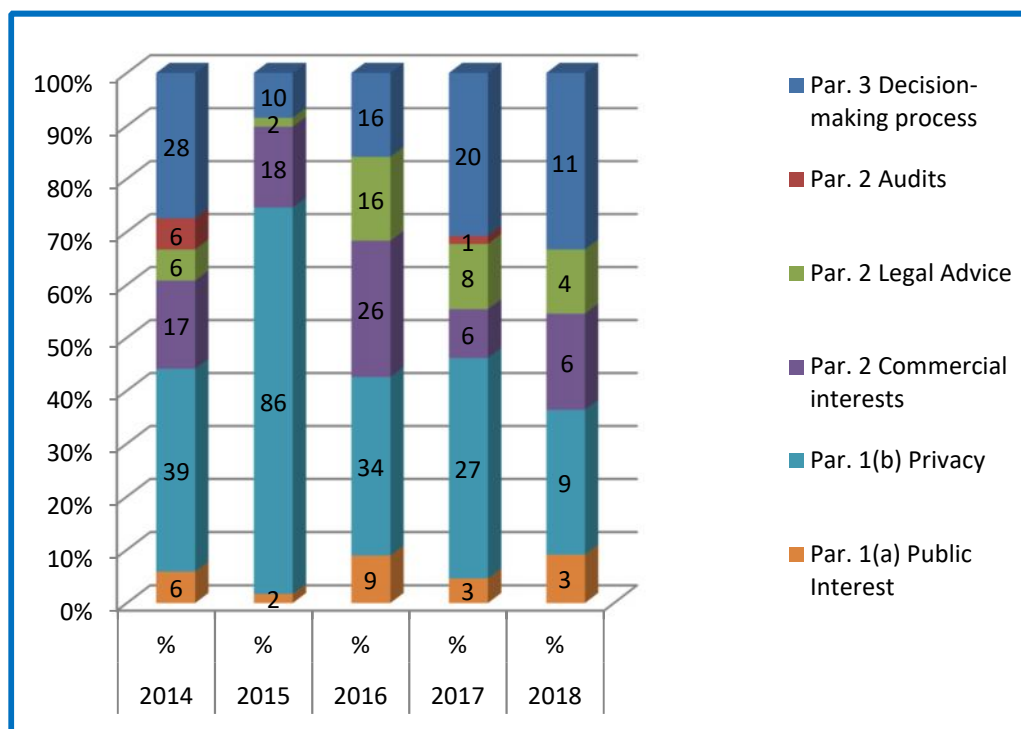
⁴ Cererile de confirmare pot fi depuse cu privire la un refuz total sau la accesul parțial [articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001]. În 2017, două cereri de confirmare au fost tratate în același răspuns.

(Fig. 6) **Numărul de cereri pentru documente nedivulgate anterior și refuzuri**

Refuzurile au avut anul acesta la bază în principal necesitatea de a proteja procesul decizional al instituției [articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001], viața privată și integritatea persoanelor [articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001], interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice [articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001] și consultanța juridică [articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001].

(Fig. 7) **Procentajul aplicării unor excepții în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001**

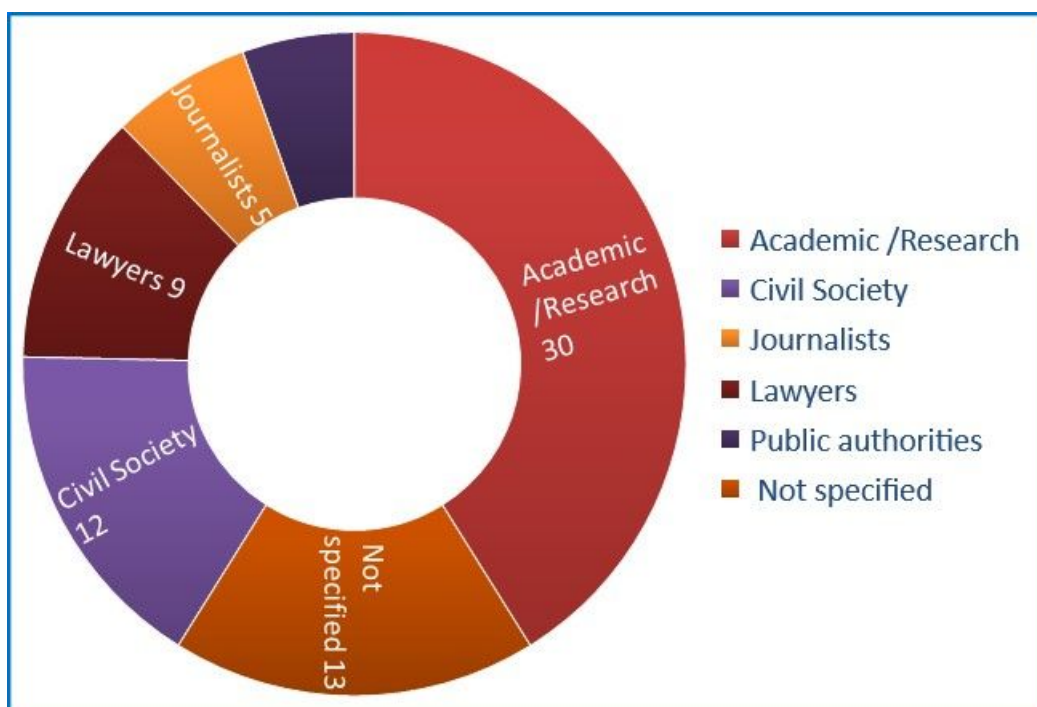

În concluzie, rata globală a răspunsurilor pozitive ale Parlamentului a rămas ridicată, situându-se la aproximativ 96 %. În plus, rata răspunsurilor pozitive pentru cererile care au implicat documente nedivulgate anterior a fost de 85 %.

D) Profilurile solicitanților⁵

Cererile provin în continuare în cea mai mare măsură din partea persoanelor din mediul academic și a cercetătorilor (peste 30 %), fiind urmate de cele din partea sectorului comercial, a organizațiilor de mediu și a altor reprezentanți ai unor grupuri de interese, toate acestea însumând circa 12% dintre cereri. Dintre persoanele care au depus cereri, anul acesta jurnaliștii reprezintă doar 5 % din total.

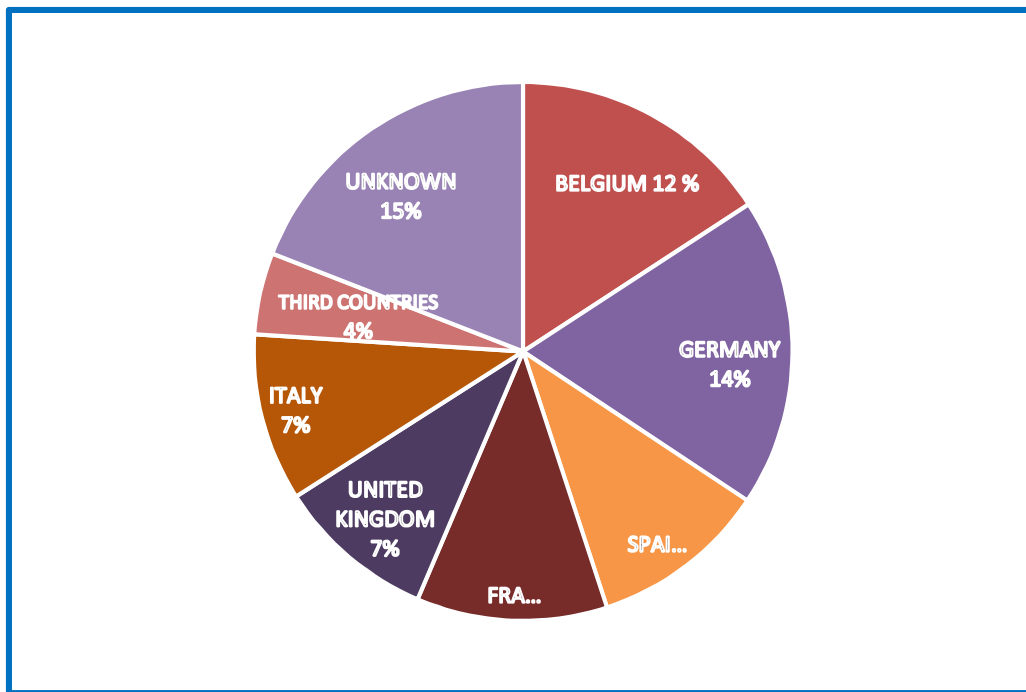
(Fig. 8) **Profilurile solicitanților privind accesul la documente în 2018**

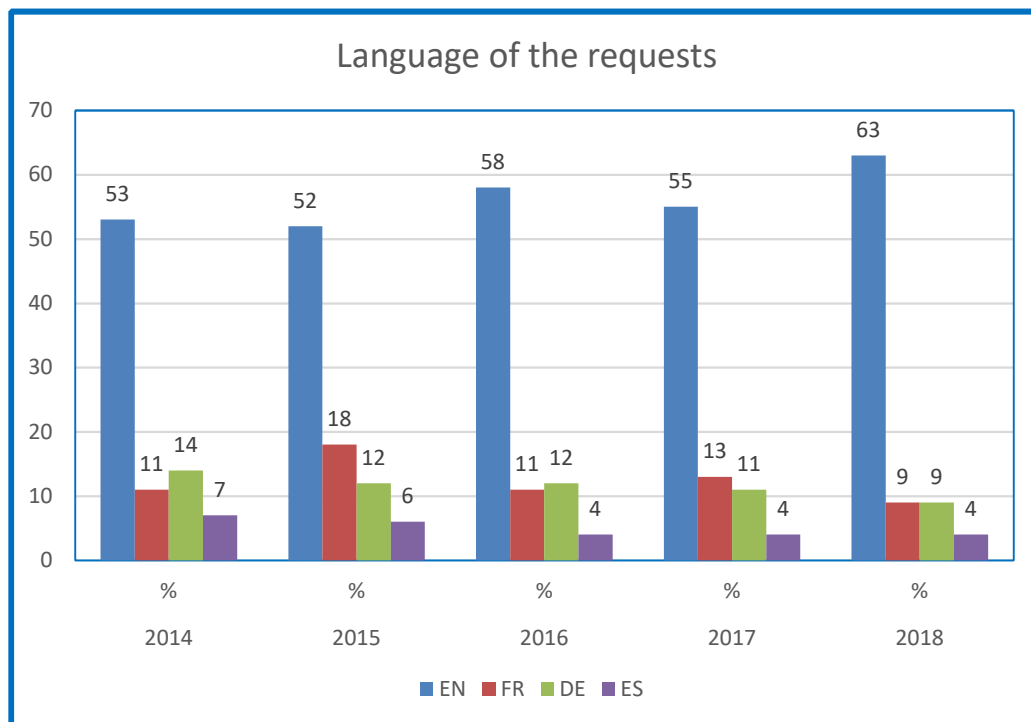
⁵ Datele privind profilurile solicitanților sunt colectate pe baza informațiilor oferite de aceștia în cererile pe care le depun. Cu toate acestea, întrucât Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu le impune solicitanților să furnizeze informații cu privire la identitatea lor, un unii solicitanți aleg să nu își dezvăluie ocupația; așa se întâmplă în special în cazul cererilor transmise prin e-mail.

Repartizarea geografică a cererilor între statele membre s-a modificat ușor. Aproximativ 14 % dintre cereri au provenit din Germania, urmate (în ordine descrescătoare) de Belgia (12 %), Spania și Franța (8 % fiecare) și Italia/Regatul Unit (10 % fiecare). Cererile provenite din țări terțe au reprezentat aproximativ 4% din totalul solicitărilor.

(Fig. 8a) **Repartizare geografică**

(Fig. 8c) **Limba**

Engleza a rămas limba folosită în mod preponderent pentru cererile de documente (63%), urmată de franceză și germană (9%) și spaniolă (4%), înregistrându-se o evoluție similară cu cea din anii precedenți.

CAPITOLUL II

Tendențe și chestiuni specifice

În anul 2018 s-a înregistrat o creștere semnificativă a numărului de cereri de acces la documentele legislative ale trilogurilor și, în special, de acces la tabele cu coloane. Întrucât aceste tabele se referă la cele trei instituții care participă la negocierile legislative, cooperarea interinstituțională în materie de acces la documente s-a intensificat în mod corespunzător. Interesul publicului de a obține acces la notele prezentate Biroului Parlamentului European a fost, de asemenea, deosebit de ridicat.

A) Cereri privind documentele pe coloane discutate în cadrul reuniunilor aferente trilogurilor

Documentele pe coloane cuprind în trei coloane separate pozițiile fiecăreia dintre cele trei instituții implicate în negocierile legislative interinstituționale, și anume Parlamentul European, Consiliul și Comisia, precum și, într-una sau mai multe coloane suplimentare, formularea textului de compromis sau observații care detaliază aspecte ale negocierilor. Documentele respective, care sunt folosite în comun de instituții, sunt principalul instrument pe care acestea îl folosesc pentru a discuta propunerile legislative și pentru a ajunge la un acord care să poată fi aprobat într-un stadiu incipient al procedurii legislative, de obicei în primă lectură.

Ele permit apropierea în timp util și în mod metodic a pozițiilor diferite, precum și să se înregistreze progrese în mod ordonat în cadrul negocierilor. Ele sunt utilizate pentru a asigura transparența internă, garantând că toate părțile implicate primesc informații actualizate cu privire la stadiul negocierilor.

La 22 martie 2018, Tribunalul a pronunțat o hotărâre în ceea ce privește chestiunile legate de accesul la documente. În cauza T-540/15, *Emilio De Capitani/Parlamentul European* (a se vedea capitolul III), Curtea a anulat o decizie a Parlamentului de a refuza accesul public la tabelele cu coloane din motivul că instituția nu a demonstrat efectiv că divulgarea documentelor solicitate ar fi subminat în mod grav capacitatea instituției de a lua decizii în dosarul legislativ în cauză.

De atunci, Parlamentul a cunoscut o creștere semnificativă a numărului de cereri de acces public la documentele pe coloane discutate în cadrul trilogurilor.

Parlamentul evaluează cererile de la caz la caz, în conformitate cu jurisprudența. El analizează cu atenție documentele solicitate și se consultă cu celelalte instituții implicate (Consiliul și Comisia). Până în prezent, după hotărârea respectivă, precum și în mare parte din cauza condițiilor stricte, confirmate de Curte, necesare pentru a refuza accesul public la documente legislative, Parlamentul a comunicat toate documentele pe coloane la care s-a solicitat accesul în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.

Cu toate acestea, hotărârea Curții le lasă instituțiilor posibilitatea de a refuza accesul public la documentele elaborate în cadrul trilogurilor în curs. Instituția poate decide dacă să refuze accesul public la anumite documente de natură legislativă, în cazuri justificate în mod corespunzător. În acest caz, instituția trebuie să demonstreze, în temeiul unor criterii

specifice legate de propunere, că se poate prevedea în mod rezonabil și nu doar ipotetic că accesul integral la documentele în cauză ar submina, în mod specific și real, procesul decizional.

B) Cereri privind notele în atenția Biroului Parlamentului European

O a doua tendință înregistrată în 2018 care trebuie menționată este interesul manifestat de cetățeni față de notele elaborate în atenția Biroului Parlamentului European.

Aceste note oferă membrilor Biroului informații de context, consiliere și propuneri de decizii, menite să fie utilizate pe plan intern. Parlamentul examinează, după caz, dacă este necesar ca aceste note să fie confidențiale pentru ca administrația să își poată prezenta în ele evaluările și propunerile cu sinceritate și rigurozitate și dacă acest lucru, la rândul său, dă posibilitatea organului de conducere al Parlamentului să își îndeplinească în mod corespunzător atribuțiile.

Ca atare, accesul public la notă este refuzat în cazurile în care Parlamentul ajunge la concluzia că divulgarea unei note adresate Biroului ar prejudicia capacitatea instituției de a beneficia de consiliere juridică din partea serviciilor sale sau ar submina în mod grav procesul său decizional. În caz contrar, publicarea acestor documente ar determina serviciile implicate în elaborarea lor să nu prezinte, în aceste note, anumite opinii și cunoștințe care ar putea fi folosite pentru a contesta sau a submina deciziile care urmează să fie luate. Într-adevăr, acest tip de autocenzură ar priva Biroul de argumente utile și avize juridice care i-ar permite să își exercite prerogativele în interesul Parlamentului și i-ar submina posibilitatea de a lua decizii în cunoștință de cauză.

C) Cooperarea interinstituțională

Creșterea numărului de cereri de acces public la documente pe mai multe coloane duce la intensificarea subsecventă a consultărilor între cele trei instituții implicate în negocierile din cadrul trilogului.

Atunci când i se solicită să publice un document care provine de la o terță parte, Parlamentul se consultă cu terța parte pentru a stabili dacă documentul ar trebui divulgat sau nu, în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Cum documentele pe mai multe coloane sunt redactate în comun de cele trei instituții implicate în negocieri în cadrul trilogului, Parlamentul se consultă cu Comisia și Consiliul cu privire la divulgarea potențială a acestor documente. Viceversa, Parlamentul este consultat de Comisie sau Consiliu dacă acestora li s-a solicitat să divulge un document pe mai multe coloane.

Aceste consultări între Parlament, Consiliu și Comisie sunt reglementate de un memorandum de înțelegere specific privind aplicarea articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, care a fost încheiat de cele trei instituții în 2002.

CAPITOLUL III

Plângerile înaintate Ombudsmanului European și procedurile judiciare

Plângerile adresate Ombudsmanului European și procedurile judiciare inițiate în ceea ce privește punerea în aplicare de către Parlament a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 pot fi o oportunitate de care administrația dispune pentru a-și ajusta practicile în materie de acces la documente, independent de rezultatul procedurii în cauză. În acest capitol se prezintă un raport privind plângerile tratate de Ombudsman în 2018. Tot aici se dezbat cele trei hotărâri pronunțate de Tribunal în proceduri privind accesul public la documente și care privesc Parlamentul European. Curtea a închis singura cauză care mai era pendinte prin ordonanță, declarând că nu este necesar să se pronunțe.

A) Ombudsmanul

A.1) Plângeri închise în 2018

- Plângerea nr. 611/2017 și plângerea nr. 895/2017

Cele două plângeri se refereau îndeosebi la procedura prin care Parlamentul poate prelungi termenul în care poate răspunde la cererile de acces public la documente. Ombudsmanul a avut o întrevedere cu serviciile implicate și a constatat că administrarea nu este defectuoasă, dar a remarcat că instituția ar putea oferi informații mai detaliate solicitanților despre motivele care au stat la baza prelungirii termenelor.

- Plângerea nr. 1956/2018

În acest caz, solicitantul a prezentat Ombudsmanului o plângere referitoare la decizia Parlamentului de a refuza accesul public la o serie de documente, pe motiv că acestea conțineau date cu caracter personal a căror divulgare este interzisă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001. În urma plângerii și a apariției unor fapte și motive necunoscute anterior în sprijinul divulgării documentelor, Parlamentul a reevaluat cazul și a făcut publice documentele.

A.2) Plângeri deschise în 2018

- Plângerea nr. 1651/2018

În acest caz, Parlamentul a refuzat accesul public la documentele referitoare la discuțiile preliminare ale unui grup de lucru al Biroului privind revizuirea listei cheltuielilor care pot fi acoperite de indemnizația pentru cheltuieli generale (ICG). Temeiul juridic al refuzului a fost articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, care prevede refuzarea accesului public la documente în cazul în care divulgarea acestora ar submina în mod grav procesul decizional al Parlamentului.

Ombudsmanul a avut o întrevedere cu serviciile implicate și a verificat documentele în cauză. Cauza este încă în desfășurare.

- Plângerea nr. 2089/2018

Această plângere se referă la modul în care Parlamentul European a tratat o cerere de acces public la o listă a deplasărilor efectuate în interes profesional de deputații din Parlamentul European. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică numai documentelor existente, și anume documentelor elaborate sau primite de o instituție și aflate în posesia sa, și nu impune unei instituții obligația de a colecta și a corobora date astfel încât să îi furnizeze solicitantului informații la care acesta ar dori să aibă acces. Aceasta este esența cauzei. Parlamentul a considerat că nu deține documentele cerute de solicitant. Solicitantul nu a fost de acord. Acesta susține că Parlamentul ar trebui să elaboreze documentele solicitate care să conțină informațiile pe care încearcă el să le obțină și să le facă publice. Ombudsmanul a avut o întrevvedere cu serviciile implicate. Cauza este pendinte.

B) Controlul jurisdicțional

B.1) Cauze noi

Deciziile Parlamentului privind accesul la documente sunt destul de rar contestate. În 2018 nu s-a depus nicio acțiune în anulare în fața Curții de Justiție.

B.2) Hotărâri pronunțate de tribunal în 2018

1) Cauza T-136/15 – Evropäiki Dynamiki/Parlamentul

Această cauză privește decizia Parlamentului de a nu da curs unei cereri de acces public la toate solicitările de cotații legate de o serie de proceduri de licitație. Parlamentul a refuzat această solicitare pe motiv că sarcina administrativă era excesivă. Înainte de a lua decizia respectivă, instituția a încercat să ajungă la un acord cu solicitantul asupra reducerii domeniului de aplicare material al cererii, însă nu a reușit.

Tribunalul a confirmat poziția Parlamentului, potrivit căreia o instituție poate refuza accesul la documente pe baza unui volum disproporționat de activitate administrativă. În acest scop, trebuie îndeplinite trei condiții: (1) volumul de muncă reprezentat de examinarea individuală a documentelor solicitate să nu fie rezonabil, (2) instituția să fi consultat solicitantul pentru a găsi o soluție echitabilă și (3) instituția să fi studiat efectiv toate celelalte opțiuni posibile comparativ cu o examinare individuală.

Aceste concluzii sunt deosebit de utile, deoarece Parlamentul se confruntă adesea cu solicitări de acces la atât de multe documente, încât este foarte dificil sau chiar imposibil să fie tratate în termenele impuse de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

2) Cauza T-540/15 – De Capitani/Parlamentul

Acțiunea a fost intentată la Tribunal în septembrie 2015, în urma deciziei Parlamentului European din 8 iulie 2015 de a acorda numai un acces parțial la două documente pe mai multe coloane referitoare la negocierile interinstituționale în curs privind propunerea legislativă de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția Uniunii Europene pentru cooperare și formare în materie de aplicare a legii (Europol); Comisia și Consiliul au intervenit în procedură în favoarea Parlamentului.

Tribunalul a exclus posibilitatea unei prezumții generale de nedivulgare a celei de-a patra coloane a tabelelor trilogurilor cât timp procedura legislativă este în curs, pe baza raționamentului conform căruia principiile publicității și transparenței sunt inerente procesului legislativ al UE. Astfel cum a subliniat Tribunalul, prezumțiile de nedivulgare recunoscute de Curtea de Justiție și de Tribunal se referă, de obicei, la proceduri specifice,

în timp ce prezumția propusă ar fi acoperit toate domeniile activității legislative.

Pornind de la ipoteza că respectiva cauză nu se referă la chestiunea accesului direct la „lucrările trilogurilor”, Tribunalul a constatat că niciunul dintre motivele invocate de Parlament nu demonstrează că accesul deplin la documentele în cauză poate aduce atingere în mod concret și efectiv, previzibil în mod rezonabil, iar nu pur ipotetic, procesului decizional al instituțiilor. Astfel, decizia Parlamentului a fost anulată.

3) Cauzele T-639/15 și T-666/15 – jurnaliști/Parlamentul

În noiembrie 2015, s-au intentat 29 de cauze la Tribunal, ca urmare a deciziilor Parlamentului de a refuza accesul public la toate documentele justificative privind cheltuielile și indemnizațiile tuturor deputaților pe motive legate de protecția vieții private și a integrității individului și, de asemenea, pe motivul că nu este posibil să se evalueze separat fiecare document solicitat în termenul prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. Numărul documentelor solicitate a fost de ordinul sutelor de mii.

În hotărârea sa din 25 septembrie 2015 Tribunalul a confirmat poziția Parlamentului. Acesta a decis că documentele solicitate conțineau date cu caracter personal care pot fi divulgate doar dacă solicitantul demonstrează necesitatea de a-i fi transferate datele și dacă nu există niciun motiv să se presupună că interesele legitime ale persoanelor vizate ar putea fi afectate, în conformitate cu interpretarea coroborată a articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și a articolului 8 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Tribunalul a constatat că refuzul Parlamentului de a acorda accesul este corect din punct de vedere juridic, deoarece solicitanții nu au demonstrat necesitatea transferului datelor cu caracter personal ale deputaților vizați de cereri. În acest sens, solicitanții au invocat diverse obiective urmărite de cererile lor, și anume, pe de o parte, să se permită publicului să verifice caracterul adecvat al cheltuielilor angajate de deputații în Parlamentul European și, pe de altă parte, să se garanteze dreptul la informare și transparență al cetățenilor. Cu toate acestea, Tribunalul a considerat că, din cauza formulării lor excesiv de largi și de generale, aceste obiective nu pot, în sine, să stabilească necesitatea transferului datelor caracter personal în cauză.

4) Cauza T-421/17 – Leino-Sandberg/Parlamentul

În iulie 2017, o profesoară de drept al Uniunii a introdus o acțiune în anularea unei decizii a Parlamentului de a refuza accesul public la o decizie a Parlamentului din 8 iulie 2015 pe baza faptului că aceasta din urmă era ea însăși contestată în fața Tribunalului, în cauza T-540/15 – De Capitani/Parlamentul, iar divulgarea ei ar fi adus atingere chiar acțiunii în justiție respective (cauza T-540/15).

În 2018, Tribunalul a hotărât că, întrucât a primit, în cele din urmă, acces la documentul solicitat, solicitanta nu mai avea un interes real de soluționare a cauzei și a închis cauza.

Observații finale

În urma acceptării de către Parlament a hotărârii Tribunalului în cauza T-540/15 – De Capitani/Parlamentul, instituția și-a adaptat abordarea în ceea ce privește accesul public la documentele trilogurilor. Din momentul în care s-a pronunțat hotărârea, după o analiză de la caz la caz ce ține seama de jurisprudență, Parlamentul a făcut publice tabelele cu 4 coloane la care s-a solicitat accesul în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.

După cum se prevede în raportul de anul trecut, în 2018 s-a înregistrat o creștere a interesului manifestat de cetățeni față de accesul la rapoartele și notele interne privind sarcinile administrative ale instituției și, în special, ale Biroului. În contextul următoarelor alegeri europene, care vor avea loc în perioada 23-26 mai 2019, Parlamentul a observat că populația este deja din ce în ce mai interesată să obțină acces la documentele legate de alegeri, în special la strategia de comunicare a Parlamentului pentru alegerile europene din 2019 și la prezența sa pe platformele de comunicare socială.

Se preconizează că și retragerea în curs a Regatului Unit din Uniunea Europeană va stârni un interes crescând din partea cetățenilor și, în consecință, că va crește numărul de cereri de acces la documentele referitoare la acest proces.